

תת"ע 7807/07 - מדינת ישראל נגד טפר יצחק - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7807-07-17 מדינת ישראל נ' טפר יצחק
לפני כבוד השופט הגר אדרי
מדינת ישראל
המאשימה:
עו"י ב"כ עוז אלינה
נגד

הנאשם: טפר יצחק - בעצמו

גור דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בביצוע עבירה של אי ציות לTIMEROR 501, בנגד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.
מתחם העונש ההולם, לעבירה זו בנסיבותה, על פי עובדות כתוב האישום הינו קנס.
המדובר בבריתת קנס בגובה 500 ₪.

הופיע בפניו נאשם נורטביבי, האוחז ברישון נהיגה משנת 1971 ולחובתו 30 הרשותות קודמות כאשר העבירה الأخيرة
היא משנת 2015 ולחובתו 8 הרשותות בעשור האחרון. עברו התעבורי אין מכך. **המדובר בכשל ראשוני מסוגו עבורה.**

טען הנאשם בדיון עלתה תמונה אשר להיעדר TIMEROR בצד הכביש ולאו בהירות TIMEROR בדמות חיצים על הכביש
במקום האכיפה. הנאשם טען כי הכביש בשיפוצים בשל עבודות הרכבת הקלה באזור, כי הנט"צ משתנה מיד כמו ימים,
כי אין שליטה ברור ולכן אפשר להתבלבל. עוד טען כי השוטרים באופן מכוון אוכפים את התנועה במקום המבלבל זהה.
לאור הנסיבות שתיאר, הנאשם האמין כי הדו"ח ניתן לו שלא בדיון ולכן ביקש להישפט ולקבל יומו בדיון.

מעין בת/1 עולה אי בהירות אשר למקום השוטר ביחס לרכיב הנאשם, אי בהירות אשר למקום TIMEROR ואות
תגובתו הראשונית של הנאשם כי לא נסע בנתיב תחבורה ציבורית וכי אולי סטה לכיוון נתיב זה.

לאחר שהסבירתי לנאשם את האופציות העומדות בפניו, הבין את העבירה, בחר להודות בהזדמנות הראשונה וביקש את
התחשבות ביימ"ש לעניין הקנס, בין היתר גם בשל נסיבות ביצוע העבירה כפי שתיאר.

המאשימה עטרה להטיל על הנאשם את הকנס שקבע החוק בצדיה של העבירה בה הורשע, בסך 500 ש"ח והפנתה **לע"פ 30391/06, מדינת ישראל נ' חנניש לאוניד**, שם הנחה בימה"ש המחויז את התביעה להבע התנגדותה להפחחתה הকנס המקורי, כפי שעשתה במקורה זה.

מנגד, עטר הנאשם להתחשבות בנסיבות ביצוע העבירה, אך שבחר להודות בהזדמנות הראשונה, לעובדה כי הוא עצמאי ואב לילדים ונכדים ובקש להפחית בגובה הוקנס עד למינימום.

מעיון בע"פ 30391/06, עולה תמונה לפיה בימה"ש קמא הצע הצעה גלובלית למצור מתקדינים להפחחתה הוקנס באם יודו בהזדמנות הראשונה, דבר שתואר כ"מכירה כללית" וזאת בגין גמור למקורה המובה בפניו של הנאשם לא מיוזג, אשר חש כי נגרם לו עול וכוי האכיפה כלפי היתה בררנית, לאור הנסיבות שתיאר.

אצין, כי לאחרונה הגיעו לפתחו של בימה"ש זה מספר דו"חות באשר לאכיפה באותו המיקום. כל הנאים שהתייצבו לדין פנוי, הציגו תמונות המעידות על הבלבול בסימנים המצביעים על הכביש, הציגו צלומים של חצים בצד עותם וצהוב, שלא ניתן להבחין ביניהם והיעדו כי בזמן אמרת לא הבינו כי מבצעים הם עבירה. הנאים כולם ציינו כי בשל השיפוצים בעבודות הרכבת הקלה באזר, הסימונים וחולוקת הנתיבים משתנה לבקרים ולכן הסימונים על הכביש מבלבלים.

זאת ועוד, סימון על הכביש מהוות תמרור. התמרור חייב להיות לעין הנהג ולא מבלב. ברגע שעולה כי התמרור אינו ברור די, יש ספק אשר עומד לזכותו של הנאשם. יכול אף להביא לזכותו בדיון.

עמדת בימה"ש זה הובעה בתיק זה כמו גם במספר תיקים נוספים באשר לבדיקת מקום האכיפה, לאור מצור טענות הנהגים כי התמרור לא ברור ועשוי ליצור הבלבול לנוג הסביר.

על אף שמדובר במקום אכיפה בו נהגים רבים מבקשים לקבל יומם בדיון, להישפט ולהתրיע על חוסר ההוגנות לפניים באכיפה, ממשיכה המאשימה לבצע אכיפה, מבלתי לבדוק את מקום האכיפה וטענות הנהגים, כפי שראוי היה שרשوت ציבורית תעשה.

בבואי לגזר את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, מצאתי לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות והודה באשמה בהזדמנות הראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחויז בתל אביב, עניינו של קלנסבלד: (קלנסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הказ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על ידי המשפט לעודד התנהלות זאת של נאים ובסיומו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

בנסיבות המקרה דנן, כפי שתוארו ולנוכח לكيות האחריות, אני מוצאת לנכון להתחשב בגזרת העונש וקביעת גובה הksen לקלוא.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים וشكلתי את חומרת העבירה, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצעו לפני, את ותיק נhangתו ועבריו התעבורתי, את העובדה שבחור לקחת אחריות ולהזות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לקסן בסך 100 ₪ שיאולם עד ולא יאוחר מיום 17/5/17.

המציאות תשלח לנאים את שובר התשלום לכתובתו שבכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ז, 03 ספטמבר 2017, בהעדר
הצדדים.